

"שבוי בעל כורחו"

מאת רועי מליח רשף

כל הזכויות שמורות ©

לרועי מליח רשף

050-7208887

Froik04@gmail.com

אי שם. מלחמה.
חדר בבניין נטוש והרוס
בחדר כיסא בודד.
חייל. עומד אוחז בנשקו. הוא פצוע בידו הימנית ומדיו מוכתמים דם.
הוא מביט בכיסא הריק.
(השבוי אינו נמצא על הבמה. למרות שמתוארות פעולותיו.)

חייל:
זין. (פאוזזה) זין. (פאוזזה) זין. (פאוזזה) זין, זין, זין. (פאוזזה) זין בעין. זה מה שיש לי
להגיד - זין בעין.

(מצחקק. פונה לכיסא)

אתה חי? הלו? שאלתי אותך משהו? אתה חי?

(הולך לכסא ונוגע בו עם הרגל. החייל זז במורת רוח)

אתה מפחד? נראה לי שאתה מפחד. גם אני במקומך הייתי מפחד. מפחד פחד מוות.
יש לך מזל שלא הרגתי אותך.

(שתיקה)

הלך עליך זהו.

(מתיישב על הכסא.)

לא נעים לך? אתה לא אוהב שאני נוגע בך? חבל. אתה יודע למה חבל? כי נדפקת.
מה זה נדפקת, אתה אפילו לא יודע כמה שנדפקת. כשיעלה הבוקר הם ימצאו אותנו
וייקחו אותך ישר לבסיס ושם יוציאו לך את המעיים. הם ישברו אותך עד שתדבר.
ירביצו לך עד שתאבד איזה עין ואתה תתחיל לדבר כמו ילדה בת תשע. הם, יש להם
שיטות. וזה עובד אני ראיתי. אני ראיתי איך מושיבים מישהו ומפוצצים אותו

במכות עד שהנשימות שלו הופכות לאבק. סיפרו לי שגם לא נותנים לך לישון.
שלושה ימים ברציפות עד שהמוח שלך לא מבין איפה הוא.

אתה בכלל מבין מה אני אומר לך?

אתה מסריח. יש לך ריח של ביוב. של חרא. כמה זמן אתה בחור זה? יום? יומיים?
בטח שבוע. שבוע כבר אתה מחכה למישהו שיכנס לך לכוונת. מישהו ירוק שיכנס
לך לתוך העינית הקטנה שלך כדי שתוכל לתקוע אותו. בטח הזעת את הנשמה
שלך? שרף לך בעיניים, לא? מרוב ציפייה, נרדמת. כבר לא ידעת מה זו. זה בגלל
הפחד. הפחד שיתק אותך, מה? קפאת. כל הצבעים התערבלו לך בין העיניים. תגיד
על מה חלמת? ישנת כל כך טוב. בטח חלמת על מיטה. אמיתית. עם מזרון של קינג
קויל. היה לך את החיוך הזה...

(צוחק)

חיוך של מניאק.

מניאק. מניאק... זה משותף אצלנו.

אז על מה חלמת?

כי לפי החיוך שלך זה בטח היה על מציצה. מציצה כזו בריאה של אשכנזיה. בטח
דמינת לך על איזה מישהי יהודיה כדי שתוכל להשפיל אותה, הא? אני מת לזין
ערביה. מת להיכנס באימאימא שלה. להראות לה מה זה זין יהודי. שפוך חמתך על
הגויים... יש ערביות יפות. ראיתי באינטרנט. יפות לאללה. כמו זאת, נו... זאת של
חוסין. איך קוראים לה... אה, נור אל חוסין. היא שווה רצח.

איזה זין זה להתעורר מחלום כזה ולראות אותי. היית צריך לראות את המבט שהיה
לך בעיניים. האישון שלך התרחב. אתה יודע פעם ראשונה שהבנתי מה זה אומר
לראות שחור בעיניים. אני בטח הייתי משתין במכנסיים. אבל מה? אני חייב להגיד
לך יצאת גבר. נצמדת לקיר והרמת ידיים. אני בטח הייתי מתחיל לבכות. אבל אתה
לא, ישבת שם עם פנים רציניות ולא זזת. אבל אני ראיתי, אתה לא מצמצת... מה
אני אגיד לך יצאת גבר.

(שתיקה, החייל מריח את עצמו)

מה לא הייתי נותן בשביל איזו מקלחת טובה. מים חמים... תגיד אתה לא יודע עברית? הלו? אתה יודע עברית? לא מלמדים אתכם כלום שם. הי! תגיד למה אתה שותק? תגיד משהו. אתה בטח מבין משהו ממה שאני אומר, לא? רק שתדע שאחת הטעויות הגדולות שאני עשיתי בחיים שלי הייתה שבחרתי ללכת ללמוד צרפתית במקום ערבית. עכשיו אני גם לא יודע צרפתית וגם לא ערבית. טוב אני יודע קצת ערבית... ג'יב אל הוואיה.

אה, את זה אתה מבין. ווקאף וואלה אנא בטוחק.

אין לך מושג מה אני רוצה ממך, הא? מה? מה עוד אני יודע... אה... נו... תעל.

תעל, תעל. נו מה אתה מסתכל עלי ככה. תעל!

תעל, תעל, תעל!

תעל.

(החייל מתעלל בכיסא, צוחק בהנאה, קופץ. הוא עובר לצד השני וממשיך עם המשחק לבסוף הכיסא נופל על הצד)

תעל, תעל!

תעל! יא בן זונה! תעל!

(החייל מתקרב לכיסא בועט בו, החייל מתכופף ולוחש)

אם היית יכול היית הורג אותי, נכון? אם היית נשאר ער היית מפוצץ לי את המוח ושורף את הגופה שלי. בטח היית גם משתין עלי. עומד מול הגופה שלי מוציא את הזין הקטן שלך ומוציא עלי את כל השתן הצהוב שלך על הפנים השרופות שלי. כמו שאתה נראה לי היית גם אוכל אותי, לא? עושה ארוחה קטנה לך ולחברים שלך, עם

איזה קפה שחור טורקי בסוף ונרגילה. ואז היית מספר להם איזה טמבל אני. חייל מטומטם מהיהוד שהולך לו כמו מפגר ישר לתוך הכוונת שלך. ואז בלי למצמץ, בלי רגשות חרטה הייתי שם בעדינות את האצבע שלך על ההדק, מחכה לרגע הנכון, לוקח נשימה אחת וטא טא טא טא טא!

בלי לחשוב פעמיים היית מוריד אותי בין העיניים. ואתם הייתם יושבים וצוחקים על כל הילדים היהודים שדפקתם עד עכשיו במלחמה.

הי! הי! אני מדבר אליך... הי!

(נותן לעצמו כאפה על הראש)

הופה! מישהו כאן מתעצבן. לא נעים לך. לא טוב לך שאני נותן לך כאפה על הראש.

(נותן לעצמו עוד כאפה. השבוי זז בחדות)

חתיכת בן זונה, איפה האו"ם שצריך אותו, הא? חבל שאין לנו מצלמת וידאו היינו שולחים את זה לאל ג'זירה ועוד מאתיים אנשים בשבדיה היו בעדכם, צועדים ומפגינים על האלימות המופרזת שהפגינו חיילי צה"ל.

(החייל קם על רגליו ועושה בידו ריבוע האופייני לבמאי קולנוע)

כפי שאנחנו יכולים לראות לוחם החיזבאללה המסכן הזה יושב ימים על גבי לילות בתנאים מחרידים. בלי אוכל, בלי שתייה, בלי לדעת מה עולה בגורלו, יושב הבן זונה ומחכה לגורלו הנורא מכל. איך הפושעים הציונים שרוצים להשמיד את העולם יכולים להתעלל בכלל בחיזבאללון כל כך חמוד ומתוק. גבירותיי ורבותיי לא בא לכם לנשק אותו? אם ישלחו מספיק אסאמאסים נוכל לשחרר את החיזבאללון החמוד הזה. חייד למצלמה אתה הולך להיות מפורסם בכל העולם. אתה יודע למה כי קיבלת כאפה מחייל ישראלי!

(נותן לו עוד כאפה, השבוי מנסה להדוף את החייל)

מה אתה עושה? אל תתנגד יש פה צוות צילום. הטיסו אותו במיוחד רק בשבילך.

(כאפה)

אתה תהיה כוכב קולנוע. ספילברג כבר מתעניין בך.

(כאפה)

מהר, תעשה פרצוף של חמוד מסכן, אסור לתת להם לחשוב שאתה רוצח בן זונה.

(נותן לו כמה כאפות ברצף)

-

אוי לא, החייל האכזר מישראל מרביץ לי, החייל שאני רוצה להשתין לו על הפרצוף נותן לי כמה כאפות. תפסיק, די, תפסיק! אני מזהיר אותך אם תמשיך להרביץ לי אני אביא את כל החברים שלי מבינת ג'בל ואנחנו נעשה לך לינץ' ונתקע לך מקל של מטאטא בחור של התחת עד שהוא ייצא לך מהנחיריים... ראיתי את זה באינטרנט.

-

(מפסיק)

-

אתה חושב שאתה גיבור שאתה לא אומר כלום?

-

אתה חושב שלמישהו בעולם הזה אכפת ממך? הם רוצים שאתה תמות. זה טוב לדעת הקהל, אתה לא יודע את זה? אבל אתה יודע מה ההבדל בינינו שאתה לא שווה כלום כי אם זה היה ההפך ואני הייתי פה קשור היו צריכים ארבעת'לפים כמוך כדי לשחרר אותי.

-

אני חושב שאתה מבין אותי. יש לי תחושה כזאת בבטן שאתה מבין טוב מאוד מה אני אומר. אבל אתה פחדן מדי בשביל לדבר, מה? תענה לי יא חתיכת בן זונה מאנייק! תענה לי!

-

(מנער אותו)

-

מה אתה חושב שאני לא יודע שמלמדים אתכם הכל עלינו. מגיל ארבע אתה יודע

להחזיק נשק, בטח היית בקייטנה של לוחמי טרור. תענה לי יא בן זונה!

(חובט בו)

מה אתה שותק, מה!? תגיד משהו! מה אתה שותק אתה חושב שהחברים שלך יבואו לכאן ויצילו אותך, הא? זה מה שעובר לך בראש. הם לא יבואו להציל אותך. כי לאף אחד לא אכפת ממך. לאף אחד! את זה אתה מבין ערבי מטומטם, לאף אחד!

(הוא נעצר בפתאומיות. שתיקה. השבוי מתנשם בכבדות. החייל עומד ומסתכל עליו. רגע מתוח. החייל אוחז בנשק שלו. הוא משקשקש. עומד מול הערבי מביט בו ופונה לעבר החלון הוא מסתכל החוצה. החייל צועד ימינה ושמאלה לא עוזב את הנשק שלו.)

רק שתדע שאם אני שומע רעש בחוץ אני תוקע בך כדור. אתה תצא מפה חי רק אם הח'ברה שלי יבואו לכאן. הם בטח שמו לב שנעלמתי להם. הם בטח מחפשים אותי והח'ברה שלי יבואו ראשונים לפה. הם בטח כבר חיסלו את החברים שלך. ריססו בהם חורים כמו במסננת של פסטה... איזה דפוק אני! איזה דפוק אני! דפוק! דפוק!

מה השעה?

מה השעה המזדיינת?

הא?

הא?

[ממלמל] דפוק, דפוק, דפוק, דפוק, דפוק, דפוק, דפוק, דפוק! אני דפוק.

(מכה את עצמו בראש וממלמל. הוא מפסיק נושם נשימות עמוקות. מסתכל סביבו מבחין שיש לשבוי שעון, הולך אליו ותופס לו את היד, השבוי מתנגד החייל מרסן אותו. לבסוף השבוי נותן לו לעשות בו מה שהוא רוצה החייל מוריד ממנו את השעון)

מה אתה נלחם? אתה לא צריך את זה לאן שאתה הולך.

(החייל אוהז בשעון כאילו חייו תלויים בכך. הוא בורח לצד השני של החדר ומחזיק את השעון. הוא מביט בשעון, לא מרפה ממנו. הולך רחוק מהשבוי ומתיישב על הרצפה מחזיק את הנשק חזק. שתיקה. הוא מתבונן בשעון שוב)

לאח שלי היה כזה שעון. ג'י שוק. רק בצבע אחר אבל אותו סגנון. אבא שלי קנה לו אותו לפני שנה אחרי שהוא השתחרר מהצבא. לך בטח יש שלושים אחים ואחיות, לא? לי יש רק אח אחד. הוא בהודו עכשיו, המאנייק. לא רוצה לחזור. ככה הוא התחמק מהמלחמה הזאת. אמר להם לכו תזדיינו אני מעשן סמים בהודו ורואה דגים בשמיים. אני הייתי בטוח שהוא יחזור. אם הוא היה פה הוא כבר היה מתעלל בך קשות. גורם לך לא רק לדבר עברית אלא גם צרפתית, איטלקית וסינית. אח שלי אחד הקצינים הכי מסוכנים שהיו בצבא. כולם כיבדו אותו. פחדו ממנו פחד מוות. הוא היה מתהלך בכפרים בין הפלשתינים. הם היו מרכינים את הראש שלהם, נתנו לו כבוד. גם הוא נתן להם כבוד. רק שלא יתעסקו איתו...

(מחיך בבוז)

בגלל החרא הזה אני עכשיו תקוע במקום הזה והוא מזיין נרקומניות בהודו. חמש שנים הוא הרעיל אותי. אמר לי שהצבא יעשה ממני גבר. יעשה ממני חיה. סיפר סיפורים כאלה שכל מה שחלמתי בלילה היה להתגייס לצבא ולהיות לוחם גדול כמו אח שלי. אני חשבתי שהוא יהיה כאן יחד איתי. שאני אראה אותו. חשבתי שנדבר. אבל המזדיין הזה ברח. הוא אמר לי בטלפון בשביל מה אני אחזור בשביל למות? זין. אני סיימתי להלחם מלחמות. בשביל מה אני אלחם? בשביל המדינה? למה מה היא עשתה למעני? בשבילי יא פחדן מזדיין, תלחם בשבילי. בשביל האח הקטן שלך. בשבילי. טוב... בשבילי.

(החייל משתעל)

(החייל משתעל שוב החייל נעמד ומחזיק בנשק שלו חזק)

הם יבואו... שלא יבואו... שקט!

(משתעל חזק יותר החייל נלחץ ומתחיל לחפש בחדר בקדחתנות עד שלבסוף הוא מוציא מימייה ושותה ממנה.)

אתה מכוער. תראה אני ראיתי הרבה ערבים בחיים שלי אבל אתה אחד המכוערים. אתה יודע את מי אתה מזכיר לי? היה לי חבר בתיכון היה נראה בול כמוך. יש לכם את אותו העיניים... גם הוא מכוער כמוך. לא יצא עם בחורה בחיים שלו, אף אחת לא רוצה להתקרב אליו. היה לו בדיוק אף מכוער כמו שלך ועיניים עקומות כמו שלך.

(השבוי מחייך)

גם החיוך שלך מכוער. אתה בטח מסתכל עלי וחושב בדיוק אותו הדבר? כמה שאני מכוער, ובטח יש לך חבר טרוריסט שיש לו אף נפוח כמו שלי יש. אתה בטוח שלא קוראים לך אורי?

-
אורי? הלו, אורי?

(נוקש לו על הראש)

מה המצב אורי?

(מהנהן בראשו וכך גם השבוי)

כן? כן. אתה עדיין בתול, טוב זה לא מפתיע אותי אתה יודע למה אורי? כי אתה מכוער מארץ המכוערים יש צפרדעים יותר יפים ממך. אורי תמסור ד"ש לכוסיות בשינקין בזמן שאתה הולך לשתות לך בארומה איזה הפוך, יא חרא.

(מתיישב על הרצפה)

תגיד דיברת כבר עם יעל עלי? מה אמרת לה? היא רוצה כבר לצאת איתי? כן. אמרת לה שיש לי זין גדול, הכי גדול במחלקה? אמרת לה שאחרי המלחמה אני אטחן לה את הצורה... איזה ציצים יש לה.

(מדגים, השבוי מחיך)

אה, את זה אתה מבין. ציצים אתה מבין. בערבית אומרים בז'ז'ים לא? מה אתה צוחק? כל אחד אצלה יותר גדול מהראש שלך. ואיזה פטמות בטעם דני. במקום לקרוע אותה אני צריך להיות תקוע עם הפרצוף המכוער שלך. כוס אוחתק ארס.

(השבוי מסתכל עליו ויורק לו בפרצוף החייל המום, מנגב את הרוק מהפנים שלו. קופץ על הרגליים שלו ומכוון את הנשק לראש של השבוי.)

מה אתה חושב שאני חבר שלך חתיכת ערבי בן זונה! נראה לך בכלל שאתה יכול לירוק עלי אני אזיין אותך, יא ערבוש מטומטם!

(בועט בו)

כוס אוחתק

(השבוי יורק עליו שוב החייל יורק עליו בחזרה)

מה נראה לך פה בית זונות, אתה רוצה שאני אפוצץ אותך? זה מה שאתה רוצה שאני אכניס לך כדור לראש!?

(בועט בו חזק יותר השבוי סופג ומביט בו בגאווה)

לא מזיז לך, הא? איך זה?

(מכניס לו בעיטה חזקה)

יותר נעים לך, כן אתה נהנה חתיכת מפגר. אתה אוהב שאני בועט בך! אתה אוהב את זה! הא! אהה...

(החייל ממשיך לבעוט בו ובסוף מכניס לו את הקת של הרובה בראש השבוי מתעלף, החייל עומד מעליו ומתנשם. שתיקה. החייל עומד ולא זז.)

אתה הבאת את זה על עצמך!

(שתיקה)

אם אתה מת... אם אתה מת אז יש לך מזל. אם אתה מת... אז... אז אתה הראשון שלי. אתה האיקס הראשון שלי. מגיע לך למות. זה הגיע לך. הבא להורגך השכם להורגו...

(הוא מניח את הנשק בצד שעון על הקיר ויורד לרצפה שולח את ידו כדי לגעת בו)

אף פעם עוד לא הרגתי מישהו. תמיד חשבתי איך זה יהיה, אבל לא חשבתי שזה יהיה ככה. אני כל כך רציתי להרוג מישהו, אבל תמיד חשבתי שזה יהיה בקרב, מפוצץ באדרנלין. חשבתי שאני ארגיש כמו רמבו, שאני ארגיש מלך העולם...

(הוא מזנק לצד השני של החדר ומקיא. הוא מתנשם, מנקה את פיו בשרוולו, חוזר לשבו)

הפנים שלך לא אומרות כלום. אין הבעה. אפשר לחשוב שאתה אדם טוב... הייתי צריך לירות בך, זה מה שהייתי צריך לעשות. להרוג אותך ברגע שראיתי אותך... אבל אי אפשר להרוג בן אדם ישן. אני חושב שיש נגד זה חוק. אמנת ז'נבה.

(צוחק)

אני אפילו לא יודע אם אתה באמת מת. אולי אתה רק מעולף אבל אני מקווה בשביל שנינו שאתה מת. למה אני צוחק? מה מצחיק אותי? איזה מן בן אדם אני? אני צוחק ולא יודע למה.

(החייל ניגש ובודק לו דופק בצוואר)

אתה חם. יש לך דופק. אתה חי. אתה לא מת. אתה לא מת...

(קם על רגליו ומכוון אליו את הנשק. מוריד את הנשק. הוא ניגש לתיק שלו ומוציא

משם סכין ותפוח. ומתחיל לקלף אותו תוך כדי שהוא שר ישראל.)

(השבוי תוך כדי השיר מתעורר ובקושי רב מנסה להתיישב.)

רוצה?

(בלי לחכות לתשובה הוא מגיש לו פלח מהתפוח)

קח. נו, קח. לא השתנתי על זה. קח.

(השבוי לוקח בידיו הקשורות את התפוח ואוכל אותו.)

טעים, הא?

-

תלעס, תלעס.

-

אל תסתכל עלי בפנים העצובות שלך. מה אתה חושב שאני לא יודע על מה אתה חושב? מה היה קורה אם הידיים שלי היו משוחררות. אתה חושב שאתה יכול להרוג אותי. זה מה שאתה חושב. זה מה שאתה רוצה? קרב הוגן? אני אתן לך קרב הוגן.

(החייל לוקח את הסכין ומתקרב לשבוי, השבוי נבהל אחורה החייל תופס אותו ובעזרת הסכין משחרר אותו מהאזיקונים. והולך אחורה ליד נשקו ומרים את האגרופים שלו)

יאללה קום. קום אמרתי! קום.

(השבוי נעמד, הוא לא מבין)

שוף! שוף לי בתוך העיניים, יא מזדיין. סת'כל לי בעיניים ותגיד שאתה לא רוצה? אני נותן לך הזדמנות שנייה. הזדמנות שנייה לכסח אותי. שלא תרגיש חרא עם זה שנרדמת. אתה יכול להוכיח עכשיו, להוכיח לעצמך שאתה חייל ולא אפס. מה היה

קורה אם לא היית נרדם! בוא יא מאנייק, בוא!

(השבוי לא זז, החייל מסתער לעברו ומחטיף לו אגרופ אך מפספס. השבוי מזנק עליו וקרוב מתחולל בין השניים. לעיתים נראה שידו של השבוי על העליונה אך ברור שהחייל מיומן יותר ממנו.)

כן. בלי רחמים. תן לכל החרא שלך לצאת... תחרבן על העולם יא זבל.

(השבוי מחטיף לו כמה מכות הגונות ומתקרב לנשק של החייל, אך החייל מחייך ובעזרת סדרה של מכות מיומנות מפיל את השבוי. השבוי נופל על הרצפה והחייל לידו, תשוש. הם מתנשמים. החייל שותה מהמימייה. החייל זוחל לעבר השבוי כך שראשו של השבוי קרוב אליו. הוא מחזיק את ראשו בשתי ידיו כמו שמחזיקים תינוק הוא רוחץ את פניו של השבוי במים.)

אל תתנגד, זה יעשה לך טוב. מים זה דבר טהור. הם שוטפים מאתנו את הרגשות שלנו, את הרעל שמסתתר בתוכנו.

-
אני מדבר יותר מדי. אתה רק נושם. נשימות ארוכות. אני מדבר ואתה נושם. אני לא רוצה לדבר. רוצה לשתוק. כמוך. אני מקנא בך שאתה שותק. השקט הזה הוא מרגיע... למילים אין משמעות אבל הן מחזיקות אותי חי, אתה מבין. אני ואתה... אנחנו... איי! גם עכשיו אני לא יכול לסתום את הפה המזדיין שלי! אני מקנא בך... עכשיו גם אני שותק! לא מדבר יותר. נמאס לי. עכשיו שתיקה.

(החייל נושם ונשימותיו מתגברות עד שהוא מתפרץ)

למה אתה לא אומר משהו! משהו אחד! לא משנה לי מה. תן לי משהו, יא בן זונה תן לי משהו!

(מחכה לתגובה)

אתה מרגיש כל כך חזק שם בשתיקה שלך, אי שם בתוך העולם הפרטי שלך. אבל אני רואה. אתה חושב שאם תסתום את הפה שלך אתה תיעלם מפה. לא תתקיים. אבל אתה קיים. אתה בשר ודם! אתה כאן מולי ואתה לא הולך לשום מקום.

גם אם הפה שלך לא זז, אתה מדבר. אני רואה את המילים שלך...

(החייל מביט לו לשבוי לתוך העיניים)

העיניים שלך אומרות הכל. העיניים שלך מציפות את החדר הזה בריח של בחילה. בזבל. אני יכול להריח אותם. להרגיש אותם. הם נכנסות לתוך העור.

-
הלבן בעיניים שלך. הורידים שמאיימים להתפוצץ. האישון שלך. הם כולם צורחים.

(פותח לו את העין)

האישון השחור שלך מלא בנוזל של שנאה. שנאה עתיקה.. שנאה שקיבלת מחבל הטבור של אימא שלך. השנאה הזאת שרוצה לעטוף אותי, לקרוע אותי לחתיכות, לשתק אותי. אתה נולדת עם זה. זאת מחלה שעוברת בתורשה. זאת לא אשמתך. אבל השתיקה שלך גורמת לי לחשוב שזאת אשמתך. זאת לא אשמתך! אני יודע שזאת לא אשמתך. אנחנו לא אשמים... אבל השתיקה שלך היא הורגת אותי, כמו ציפורניים חדות מגרדות את העור שלי וגורמות לי לצרוח. היא מכווצת אותי. נוגסת לי בבשר... (בשקט) דבר. אני מבקש ממך בן אדם - דבר. מילה. הברה, קול, מצדי תנבח.

-
כמו כלב. תנבח כמו כלב.

(החייל מדגים)

האו. האו האו.

-
מילה.....אחת.....בבקשה.....

(שתיקה. החייל עוצם את עיניו בחוזקה. אוחז בידו של השבוי ונושך אותו בחוזקה. השבוי נאנק בכאבים אך חושק שיניים מסרב להוציא קול. החייל לא מרפה עד שדם ניגר על ידו של השבוי. השבוי פולט זעקה. החייל משחרר אותו ומתרחק ממנו. השבוי ממהר למצוץ את דמו ומחזיק את ידו. שתיקה)

-
-

הידיים שלי מגרדות.

-

מה הייתי נותן בשביל סיגריה.

-

אני ואתה אנחנו זונות.

(החייל אוחז בנשקו ומלטף אותו)

כדור אחד. הכדור רוצה לצאת. זאת המהות שלו. לפרק את הבשר החי. לפלח את הנשמה. תקרע, תעקור, תשמיד, תהרוס, תחריב, תמחץ... האוויר שאנחנו נושמים מורעל.

-

..8...7...6...5...4...3...2...1

-

(מחזיק את הנשק לראשו. השבוי מתבונן בו)

-

לפעמים אני חושב שהמוות זה לא הסוף.

-

(מחייך) מה אתה אומר?

-

תענוג של כאב עצוב.

(השבוי נעמד. מכוון אליו את הרובה, השבוי מתקרב אליו. שתיקה ארוכה החייל לא זז. השבוי מתקרב, ראשו מורם לכיוון הרובה שמכוון אליו. הוא נצמד לרובה. שתיקה ארוכה, החייל מתבונן בו.)

אתה לא תנצח. אתה לא תנצח אותי.

(שתיקה)

לך.

-
המוות הוא מתנה שאני לא מתכוון לחלק לך. אתה תצא מפה החוצה עכשיו. ותגיע לכפר שלך ותסתכל לאחיים ואחיות שלך בעיניים. והם יראו את הכתם. הם יראו אותנו בעיניים שלך. הם ידעו שהפסדת. אתה תחייה עם הבושה כל החיים שלך. אתה מבין את מה שאני אומר לך? הא? יא בן זונה. זה העונש הגדול מכולם. אתה לא תוכל לחיות עם עצמך ולעד תרגיש מנוצח. במשחק הזה אתה הפסדת!

(שתיקה)

(נראה שהשבוי רוצה לדבר הוא פותח את פיו נושם)

רוח!

-
אני לא רוצה לשמוע.

-
רוח.

רוח מן הון. יא כלב.

(השבוי יוצא מהבמה. החייל נשאר לבדו. הוא עומד מביט לכיוון הקהל הרובה בידו. עוברים כמה רגעים בלי תזוזה. בשקט ללא כל הבעה מרים את החייל את הרובה מכוון לעבר הקהל. פאזזה. החייל לוחץ על ההדק. שלוש יריות מלוות באור חזק ומסנוור את הקהל.)
חושך.

סוף